

متن پرسش

سلام و خدا قوت: ممنون از زحماتتون ببخشید من بعد از مدتی بررسی حالات و اخلاقیاتم به این نتیجه رسیدم که ظرفیت درونی ام خیلی گنجایشش کمه، خیلی روحیه ضعیفی دارم، خیلی زود عصبانی میشم و خودم را می بازم، تو شادی ها بیش از اندازه شادی می کنم و تو غمها زیادی غمگین میشم، کمی درد که بکشم زودی جزع و فزع می کنم و گاهی کفر میگم! تو سختی ها زود تسلیم میشم. تو کارهام زود خسته میشم و مثلا مطالعه و علم آموزی که می کنم زود خسته میشم و وقتی یکمی زیادی کار مطالعه و... می کنم زده میشم و بعد تا چندوقت نمیرم دنبالش و بعدش کارایی می کنم که انگار عقده اونو خالی کنم! مثلا چند ساعت که کلاس داشته باشم دیگه به وسطاش که برسه نمی کشم در صورتی که اغلب مثل من نیستن و عادی اند. وقتی یکمی گلوم می سوزه یا مریض میشم فوق العاده بداخلاق و عصبی میشم. خلاصه از دست خودم خسته شدم! چه کنم ظرفیتم را بالا ببرم و صبر و تحملم را زیاد کنم؟ می ترسم زمانی که خدا می خواد امتحانم کنه و یا توی سختی ها و بلاهای آخرالزمان کم بیارم و با کمی سختی و درد جا بزوم و ایمانم رو از دست بدم. ممنون میشم راهنماییم کنین

متن پاسخ

- باسمه تعالی: سلام علیکم: هر اندازه انسان خود را به افکار حکیمانه منور کند به همان اندازه از تأثیر و نفوذ هوای نفس می‌کاهد. مولوی در این رابطه می‌گوید: «مر سفیهان را رباید هر هوی... زان که نَبُوْدْشان گرانی قوا» مقابله با حرص و هوس به‌خصوص در خوردن غذا و... افکار حکیمانه به انسان برمی‌گردد. **إن شاء الله** کتاب «آشتی با خدا» کمک می‌کند. موفق باشید